

DAN GOSPODNJI — OSMI DAN

Dr Tomislav ŠAGI-BUNIĆ, dekan

»Milost i mir od Boga Oca našega i Gospodina Isusa Krista« (1 Kor 1, 3) svima vama, predraga braćo, koji ste se danas sabrali u Duhu Svetome u ovu dvoranu sa željom da zajedničkim nastojanjima uđemo što dublje i što plodonosnije u sveti misterij spasenja po kojem nas Bog spasava u Kristu Isusu. S radošću vas pozdravljam i s ganućem zahvaljujem svakome pojedinome što niste posustali u ovim danima obnove koji su toliko zahtjevni i toliko novih zadataka stavljaju na leđa dušobrižnog svećenstva, nego ste još i pohrlili ovamo da svi skupa pregnemo kako bismo te zadatke koncilske obnove izvršavali sa što više svijetlog razumijevanja i žarčeg zalaganja, te ste tako, svaki sa svoje strane, priredili ovu zajedničku *radost susreta* i *poživljenja* skupne *nade* da će se naš narod zaista obnoviti u Kristu Isusu kako to želi Bog kroz događaj Koncila.

Tematika ovogodišnjeg Tjedna na neki je način još zgusnutija nego što je bila tematika lanjskog Tjedna. Odlučili smo se da ove godine svu pozornost usredotočimo na *dan Gospodnji* ili *nedjelju*. Mi smo svaki dan kršćani i kroz sve te dane moramo proživljavati svoju iskrenu povezanost s Kristom i s braćom, ali nedjelja ima u ritmu naših dana sasvim posebnu težinu, u nedjelju kršćanska zajednica posebno zgusnuto i intenzivno proživljava svoju misterijsku vezanost s Kristom uskrsnulim i živim. U nedjelju se vjernici sabiru zajedno, svetkuju svete misterije, posvješćuju i osvježuju svoju neodjeljivost od Krista i svezanost sviju u jedno Tijelo.

Nedjelja je, po zanimljivom načinu koncipiranja prvoga kršćanstva, *osmi dan*, tj. dan koji se zapravo ne uklapa u stari tjedan židovski, tjedan koji ostaje vremenskom shemom za razvrstavanje *prvoga stvaranja*, nego s kojim počinje *ново stvorenje* kojemu je prvenac Krist. U nedjeljnu je zoru Krist ustao od mrtvih da kao pobjednik nad grijehom i smrću bude ustoličen o desnici Očevoj kao *Kyrios*, Gospodar i Svedržitelj. S njime počinje novo vrijeme, spašeno i spašenjsko, vrijeme kad nebo više nije zatvoreno, nego kad po Kristu u Duhu imamo pristup k Ocu. Mi se još krećemo u starom vremenu, u ciklusu starog tjedna, ali Krist je već uskrsnuo u prvi dan tjedna i time ga učinio *osmim danom*, pa nedjelja — dan Gospodina Isusa — biva za nas *privilegiranim vremenom* u koje u misteriju anticipiramo vječni dan proslavljanja Boga i rascvjetavanja srca našega u spo-kojstvu i radosti Očeva kraljevstva.

Možda nije pretjerano reći da je problem kršćanske obnove u današnjem svijetu poglavito problem nedjelje. Zato smo i poželjeli da problem nedjelje obradimo sa svih aspekata, i to kako se taj problem ukazuje nama danas i ovdje. Da bi se došlo do pravih, makar kako možda mršavih, rezultata koji će biti valjani za nas danas i ovdje, očito je potrebna intenzivna suradnja svih sudjelovatelja. Ovaj novi stil rada Tjedna, s diskusijama u radnim grupama i s formuliranjem zaključaka, rodio se iz želje mnogih da bi došlo do što šire izmjene misli i iskustava. Da bismo došli do ploda, moramo sami sebi namegnuti ozbiljnu radnu disciplinu. Ako se kome ta disciplina bude učinila prekrutom, toplo vas sve skupa molim da ustrajete u strpljivosti. Među materijalima koje smo priredili da bi se lakše mogao odvijati rad, naći ćete i upute o načinu rada. Molim da to svaki sudjelovatelj pročita. Podijeljeni su i blokovi, koje je Tjednu blagohotno poklonio Centar »Kršćanska sadašnjost«, kako bi svatko mogao odmah pribilježiti misao koja mu se sviđa ili koja mu se rodila tijekom predavanja i diskusija, pa da može to onda i sam iznijeti na zajedničku korist.

Pozdravljam od srca gospodina velikog kancelara, zagrebačkog ordinarija Franju Kuharića, gospodu biskupe, sve druge goste i sudjelovatelje, kao i sve osoblje koje se trudi u raznim pomoćnim službama kako bi ovaj Tjedan donio uspjeha, i proglašujem ovaj studijski Tjedan otvorenim.